

den rigtige, at vi derfor ikke ville det Maal, som der er udtalt i Hans Majestæts Kundgjørelse af 28de Januar. Selv om vor Stilling, som den nu er, har sine Mangler, saa er det dog vist, at den ialtfald har vist, at der er en Sammenholdskraft i Danmark, saaledes som det fra Fortiden har været, som er stærkere end de Bestræbelse, der have vist sig i Aaret 1848 i Tydskland, og der er vel grundet Haab om, at, naar denne Sammenholdskraft endvidere styrkes paa den Maade, som Ministeriet planmæssigt forfølger, og hvortil det foreliggende Lovudkast er et meget væsentligt Skridt, saa vil Sammenholdskraften blive endnu meget mere stærk, og saa vil der være saa meget desto større Haab om, at Staten paa samme Maade som forrige Gang skal kunne udgaae af europæiske Nødsfælder. Det ærede Udvalg siger nederst paa samme Side, at de sidste 2 Aars Begivenheder have stemplet den politiske Enhedsstræben i Tydskland som et sjønt Drømmebillede, og føler til: laz det selve Regjeringerne optræde som Enhedens Forkæmpere i en anden Retning. At den politiske Enhedsstræben i Tydskland har vist sig at være et Drømmebillede, det troer jeg vist, at man kan være enig med det ærede Udvalg i; Meningerne kunne maaskee være mere deelte om, hvorvidt det var et „sjønt“ Drømmebillede. Men jeg tør i ethvert Tilfælde bede erindret, at det ærede Udvalg selv modsætter sig den politiske Enhed ved en Stræben efter materielle Forbund, saaledes som Regjeringerne i Tydskland beslutte sig paa. Paa de følgende Sider stiller det ærede Udvalg, saa at sige, Horoscopet for den tydske Enhedsbestræbelse, ialfald de tydske Bestræbelse efter materielle Overensstemmelse, og jeg tilstaaer, at det forekommer mig at være saa gunstigt stillet, som det i denne Henseende kan forlanges fra tydske Side. Jeg troer vel, at dette har mindre at gøre med nærværende Sag, end det ærede Udvalg forestiller sig, men, da Meningerne i saa Henseende kunne være forffjellige, saa føler jeg mig, ifølge det ærede Udvalgs udsærlige Udtalelser herom, forpligtet til at gøre opmærksom paa, at dette Horoscop er støttet paa Conjecturer, uden at det ærede Udvalg har noget som helst Factum at holde sig til

(Hør!). Det ærede Udvalg siger, at begge de to store tydske Magter, som efter Udvalgets Udvikling, kæmpe om Hegemoniet i materiel Retning, søge at virkeliggjøre en Toldforening, som „er efter deres Hoved“. Deri troer jeg, at man kan give det ærede Udvalg Ret, og der er maaskee flere end disse to Magter, der gjøre det, der er maaskee andre Magter, som ligeledes søge at virkeliggjøre en Toldforening efter deres Hoved; men, naar man deraf vil slutte, at det tydske Folk i det Hele skulde lægge stor Vægt paa denne Genhed, og at de gavnlige Følger allerede tilfulde ere blevne sølte, saa troer jeg rigtignok, at man slutter noget for stærkt. Det ærede Udvalg forudsætter, hvorledes Resultaterne af de forskjellige Underhandling, der i længere Tid have været førte, og endnu føres angaaende Toldforholdet i Tydskland, ville stille sig; det forudsætter, at der vil blive en nord- og en mellemtydske Forening, medens Østerrig muligvis vil drage Ende af Sydtydskland til sig. Jeg veed nu ikke om dette „og“ skal forstaaes conjunctivt eller disjunctivt. Der er vistnok ligesaa Meget, som lader sig anføre for, at Tydskland skal falde i to eller flere Foreninger, som der er for, at det kunne falde netop i to store Toldforeninger, men i ethvert Tilfælde, hvad enten Tallet bliver 2, 3, 4 eller flere, vil man dog vistnok ikke deri kunne søge noget synderligt Betydning for en stærk Enhedsstræben og Sammenholdskraft i Tydskland, som skulde være os saa overmaade farlig med Hensyn til de Dele af det danske Monarchie, som høre under det tydske Forbund. Det ærede Udvalg udtaler, at netop de nordtydske Stater under alle Værlinger have vist den største Interesse for at slutte sig til Preussen; det maa jeg benægte i den Almindelighed, hvori det er sagt, og det er mig saaledes f. Ex. ikke bekjendt, at der foreligger noget som helst Datum for, at de 2 mecklenburgske Stater have vist nogen Bestræbelse for at slutte sig til Preussen. Jeg troer ogsaa, at det kun er meget betinget, at en saadan Over kan siges at findes hos Hannover og Oldenburg. Vel er der, saaledes som det ærede Udvalg har citeret, i den Henseende sluttet en Tractat mellem de nævnte Stater og Preussen, men det ærede Udvalg bemærker til-